

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Marta Romańska

w sprawie ze skargi M. T. o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego
z dnia 16 lipca 2009 r., wydanego
w sprawie z powództwa M. T.
przeciwko Agencji Nieruchomości Rolnych w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 3 lutego 2012 r.,
zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 12 lipca 2011 r.,

- 1. oddała zażalenie;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 12 lipca 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powoda o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 16 lipca 2009 r., jako nieopartą na ustawowej podstawie oraz wniesioną po upływie 3-miesięcznego terminu.

Postanowienie zostało zaskarżone przez powoda zażaleniem, w którym wniósł on o jego uchylenie, ewentualnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Skarżący podniósł zarzut naruszenia art. 403 § 2 k.p.c. oraz art. 407 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie należy zauważyć, że zażalenie jest dopuszczalne, albowiem w sprawie dochodzone odszkodowania z tytułu utraconych dochodów za bezpodstawne, zdaniem powoda, rozwiązanie umowy dzierżawy, a więc spór nie dotyczył czynszu dzierżawnego (art. 394¹ § 2 k.p.c.).

Stosownie do unormowania zawartego w art. 407 § 1 k.p.c. skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym; termin ten liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia. W judykaturze wyjaśniono, że termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania opartej na wykryciu nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych (art. 403 § 2 k.p.c.) biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o tej podstawie wznowienia w sposób wiarygodny i mogła ocenić ich prawdopodobny wpływ na wynik sprawy (postanowienie z dnia 25 stycznia 1967 r., II CZ 128/66, OSP 1968, nr 9, poz. 198 i z dnia 14 października 1976 r., IV CZ 105/76, OSNC 1977, nr 5-6, poz. 96).

Dla początku biegu omawianego terminu nie ma znaczenia, kiedy strona uświadomiła sobie, że zachodzi podstawa do wznowienia postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2004 r., II CZ 87/04, niepubl.). Należy przy tym podkreślić, że przepis nie wiąże świadomości strony o istnieniu podstawy do wznowienia postępowania z pewnością i wiarygodnością co

do jej istnienia, a zatem wnosząc skargę o wznowienie postępowania strona nie musi mieć pewności, że podstawa taka rzeczywiście zachodzi.

Skarżący powołał się na dwie okoliczności wznowienia. Pierwszą były zeznania świadka K. D. złożone na rozprawie w dniu 19 stycznia 2011 r., natomiast drugą wyrok Sądu Okręgowego z dnia 28 lutego 2011 r. W odniesieniu do każdej z tych okoliczności termin na złożenie skargi o wznowienie postępowania rozpoczął bieg w innym czasie. Wbrew ocenie skarżącego termin na złożenie skargi opartej na okoliczności w postaci zeznań świadka rozpoczął bieg w momencie ich złożenia, kiedy to powód zapoznał się z ich treścią, a zatem wiedzą świadka, która w jego ocenie mogła mieć znaczenie dla postępowania, którego wznowienia żąda. W odniesieniu zatem do tej okoliczności termin na wniesienie skargi upłynął z dniem 19 kwietnia 2011 r., a więc w tej części skarga została wniesiona po terminie. Z tego względu Sąd nie miał obowiązku badania, czy opisana okoliczność stanowi podstawę wznowienia w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c.

W zakresie drugiej wskazanej przez skarżącego okoliczności, tj. wyroku wydanego w dniu 28 lutego 2011 r. przez Sąd Okręgowy skarga została wniesiona z zachowaniem 3-miesięcznego terminu, skoro została nadana na poczcie w dniu 28 maja 2011 r. Tym samym, należało ocenić czy przywołana okoliczność stanowi ustawową podstawę wznowienia postępowania z art. 403 § 2 k.p.c.

Możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. jest uzależniona od zaistnienia łącznie trzech przesłanek. Pierwszą, stanowi wykrzywie po uprawomocnieniu się wyroku nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane. Drugą, możliwość ich wpływu na wynik sprawy, natomiast trzecią – niemożność skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu (por. postanowienie z dnia 8 czerwca 2010 r., II PZ 12/10, LEX nr 619632). Stosownie do ugruntowanego stanowiska Sądu Najwyższego podstawą wznowienia postępowania w oparciu o art. 403 § 2 k.p.c. mogą być takie nowe okoliczności oraz środki dowodowe, które zaistniały przed rozstrzygnięciem sporu, tj. w trakcie postępowania i przed jego zakończeniem. Skutkuje to tym, że środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się wyroku nie stanowi podstawy wznowienia

postępowania przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 6 maja 2010 r., III PZ 3/10, LEX nr 602065 i z dnia 23 marca 2010 r., II UZ 1/10, LEX nr 611821). W tożsamy sposób należy ocenić „nową okoliczność”, o której mowa w art. 403 § 2 k.p.c., a zatem musiała ona powstać przed rozstrzygnięciem sporu - w trakcie postępowania i przed jego zakończeniem, a jedynie nie była stronie wówczas znana. Z tego też względu podstawy wznowienia postępowania w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. nie stanowi „wykrycie” przez stronę skarżącą wyroku, który zapadł po zakończeniu postępowania w sprawie, w której strona żąda wznowienia.

Z tego też względu Sąd Apelacyjny trafnie uznał, że skarga nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia określonej w art. 403 § 2 k.p.c. i z tego względu ją odrzucił, co przesądza o bezzasadności zażalenia.

Mając na uwadze powyższe względy, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c.